

§ 79, stk. 3, 1. pkt., har i visse situationer, hvor selskabsinteressen har haft en betydelig overvægt i forhold til enkeltaktionærernes krav om lige rettigheder i selskabet, givet anledning til fortolknings- tvivl. Dette har navnlig været tilfældet for så vidt angår spørgsmålet om kravene til beslutning om »rettet emission«, hvorved aktionærernes fortegningsret fraviges efter § 30, stk. 3, og de nyudstedte aktier tilbydes en aktionær med henblik på indskud af et af selskabet ønsket aktiv. Det er nu fastslået i administrativ praksis, at det forhold, at en sådan rettet emission faktisk indebærer en procentuel forskydning af aktiebesiddelserne mellem aktionærerne, ikke i sig selv medfører, at beslutningen kræver samtykke fra alle aktionærer efter § 79, stk. 3, 1. pkt. På denne baggrund foreslås det, at det udtrykkelige krav om samtykke fra de berørte til beslutning om vedtægtsændring, hvorved retsforholdet mellem aktionærerne forrykkes, udgår af bestemmelsen. I stedet er optaget et kvalificeret majoritetskrav i forslaget om ændring af § 30, stk. 1 og 3, jf. forslagets § 1, nr. 29 og 30.

Til nr. 76

I forbindelse med den foreslåede lempelse af kravet til beslutning om vedtægtsændring efter § 79, stk. 2, jf. forslagets § 1, nr. 47, foreslås det som kompensation, at den overstemte minoritet i § 81 a gives indløsningsret, idet den enkelte aktionærs forudsætninger for at deltage i selskabet kan være væsentligt forandrede ved beslutningen.

Adgangen til at forlange sig indløst er begrænset til de i § 79, stk. 2, nr. 1 – 4, nævnte vedtægtsændringer. § 79, stk. 2, nr. 5, om vedtægtsændringer, hvorved fordelingen af stemmer eller aktiekapital forrykkes som led i en spaltning, er undtaget indløsningsretten. Spaltningsplanen, jf. § 136, stk. 2, som affattet i forslagets § 1, nr. 96, og § 134 a (forslagets § 1, nr. 88), er grundlaget for beslutningen om spaltning af selskabet. En eventuel indløsningsret til den overstemte minoritet ville forrykke forudsætningerne for spaltningsplanen. Denne minoritet bevarer dog muligheden for at kræve erstatning af selskabet, hvis de har taget forbehold herom på generalforsamlingen, og hvis vederlaget for aktierne ikke er rimeligt og sagligt begrundet, jf. § 134 f. Den foreslåede bestemmelse svarer til § 172, stk. 4. § 172 foreslås ophævet, jf. § 1, nr. 103.

Til nr. 77

Der henvises til bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 12.

Til nr. 78

Ændringen af overskriften til kapitel 14 er af redaktionel karakter, men tilsigter at tydeliggøre hele kapitlets anvendelsesområde. Hermed fremhæves de 3 forskellige opløsningsmodeller: Frivillig likvidation, tvangsopløsning og konkurs. For at understrege forskellen mellem likvidation og opløsning er ordet »opløsning« og afledninger heraf overalt i kapitlet ændret til: »tvangsopløsning«, når det anvendes i denne betydning.

Til nr. 79

Der henvises til bemærkningerne til forslagets nr. 78. Reglen om navnetillæg ved tvangsopløsning er i konsekvens heraf flyttet til § 117, stk. 3.

Til nr. 80

Den ny affattelse af § 117 svarer i store træk til den nuværende; men den ny formulering tilsigter at løse spørgsmål, der i praksis her givet anledning til tvivl. Ændringen i *stk. 1* er udelukkende af redaktionel karakter.

I *stk. 2* er det tilføjet, at tvangsopløsning medfører, at selskabets hidtidige ledelse er fratruddet i selskabsretlig forstand. Der er således ikke her taget stilling til, hvorvidt og i hvilket omfang personer, ansat i selskabet, vil kunne repræsentere selskabet i medfør af aftalelovens fuldmagtsregler med hensyn til varetagelsen af de daglige forretninger. Endvidere tilføjes i *sidste pkt.*, at den selskabsretlige rådighed over selskabet, efter at ledelsen er fratruddet, udøves af skifteretten eller den, som skifteretten har udpeget (f. eks. en likvidator).

I *stk. 3, 1. pkt.*, er indføjet en regel om, at et selskab under tvangsopløsning til sit navn skal tilføje: »under tvangsopløsning«, jf. bemærkningerne til forslagets nr. 79. *Stk. 3, 2. pkt.*, er blot en præcisering af, at skifteretten om fornødent afholder alle omkostninger ved en tvangsopløsning. Ordet »statskassen« er derfor ændret til: »skifteretten«, jf. bemærkningerne til lov nr. 299 af 8. juni 1977 om ændring af forskellige bestemmelser vedrørende konkurs m.v. § 13.

I *stk. 4, 1. pkt.*, tilføjes, at adgangen til at behandle tvangsopløsningsgager ved likvidatorer ikke kan benyttes, medmindre selskabet er utvivlsomt solvent, ligesom det tilføjes, at denne bobehandling sker på skifterettens vegne. Henvisningsreglen i *stk. 4, 2. pkt.*, foreslås omformuleret således, at det også her udtrykkeligt fremhæves, at de almindelige likvidationsregler kun kan benyttes, hvis selskabet er solvent. Endvidere er det fremhævet, hvilke af likvidationsreglerne, der anvendes tilsvarende i denne situation. Særligt for så vidt angår anvendelsen af § 121,